

Gewestelijke bevoegdheden

Afsluiting na budgetmeterprocedure

OMSCHRIJVING

Mevrouw B. betwist de afsluiting van haar elektriciteit op 31/10/2018, na een budgetmeterprocedure die was opgestart door het energiebedrijf ESSENT. Volgens mevrouw B. werd de factuur betaald op 19/10/2018.

STANDPUNT VAN DE LEVERANCIER

Het energiebedrijf ESSENT gaf toe dat de klant op 19/10/2018 haar achterstallige factuur heeft betaald. Ze had op 22/10 ook een mail gestuurd om het bedrijf op de hoogte te brengen dat de betaling was verricht. De mail werd echter laattijdig verwerkt en de afsluiting vond plaats op 31/10/2018.

ESSENT heeft met mevrouw B. contact opgenomen om zich te verontschuldigen en beloofde om de kosten van distributienetbeheerder ORES ten laste te nemen via een uitzonderlijke nota.

De Ombudsdienst heeft ESSENT erop gewezen dat de consument ook recht heeft op de schadevergoeding die is voorzien door de Waalse wetgeving.

ESSENT heeft daaraan geen gevolg gegeven. Het energiebedrijf voerde aan dat de aanvraag van de schadevergoeding volgens de Waalse wetgeving moet worden ingediend binnen 30 dagen na de afsluiting, wat in dit geval niet is gebeurd.

Volgens ESSENT vraagt de klant in haar klacht om tussen te komen in de kosten van de distributienetbeheerder, wat gebeurd is. De klant was tevreden met de terugbetaling van de kosten.

AANBEVELING VAN DE OMBUDSDIENST

De Ombudsdienst hield rekening met het feit dat mevrouw B. op 19/10 haar achterstallige factuur heeft betaald en dat ze het energiebedrijf daar op 22/10 per mail van op de hoogte heeft gebracht.

De afsluiting vond plaats op 31/10/2018 en de elektriciteitslevering werd hervat op 08/11/2018. De klant had in totaal 8 dagen lang geen elektriciteit, maar kreeg daarvoor niet de schadevergoeding die is voorzien in het Waalse decreet van 12 april 2001 betreffende de organisatie van de gewestelijke elektriciteitsmarkt.

Artikel 31bis "§ 1 Elke onderbreking van de elektriciteitslevering 2[...] in strijd met de bepalingen van onderhavig decreet of van de uitvoeringsbesluiten ervan wordt uitgevoerd, of ten gevolge van een beheer- of facturatiefout uit hoofde van de leverancier, verplicht deze om de eindafnemer een forfaitaire vergoeding van 125 euro per dag te betalen (140,61 euro op 1 januari 2017) tot de stroomverbinding wordt hersteld, wat op onbetwistbare wijze door de leverancier aan de netbeheerder wordt betekend.

Wat de schadevergoeding betreft, staat het de eindklanten vrij om te handelen op basis van het gemeen recht of op basis van afwijkende teksten. Ze dienen dus geen keuze te maken tussen de procedures die in deze laatste zijn voorzien.

Deze teksten zijn dus alternatieven en volgens de rechtsleer geldt dat (vrij vertaald) "een beperking van het stelsel van gemeen recht dat onder meer voortvloeit uit artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, door de gewestelijke wetgevers, zou betekenen dat zij zich op federal bevoegdheidsterrein zouden begeven. Er kunnen twee principes worden afgeleid:

- de afwijkende stelsels die van kracht zijn in het Waals en het Brussels Gewest zijn hoofdzakelijk voorzien in het belang van de eindklanten;
- de eindklant heeft de keuze tussen de schadevergoedingen van gemeen recht en de afwijkende vergoedingen en kan beidestelsels cumuleren. "

De Ombudsdienst heeft daarom aanbevolen om mevrouw B. een schadevergoeding te betalen van (8 dagen x 140,61 euro).

ANTWOORD VAN DE LEVERANCIER

Het energiebedrijf ESSENT besloot om de aanbeveling niet te volgen.

Volgens ESSENT moeten er op grond van artikel 31bis §3 twee voorwaarden worden vervuld opdat de leverancier zou verplicht zijn om de eindklant de forfaitaire vergoeding te betalen zoals bedoeld in §1:

- de klant moet een aanvraag tot schadevergoeding indienen;
- de eindklant moet deze aanvraag tot schadevergoeding bij de leverancier indienen per aangetekende brief of door elk door de regering conform verklaard middel, en dit binnen dertig kalenderdagen vanaf de onderbreking.

Eenzijds voert ESSENT aan dat ze van mevrouw B. geen aanvraag tot schadevergoeding hebben ontvangen zoals bedoeld in §1 en dat deze laatste tevreden was met de terugbetaling van de kosten aangerekend door de netbeheerder ORES.

Anderzijds zegt ESSENT geen aangetekende brief of ander middel, zoals bedoeld in §3, te hebben ontvangen binnen dertig kalenderdagen vanaf de onderbreking. Artikel 10.6 van hun algemene voorwaarden verwijst duidelijk naar artikel 31 bis en de termijnen die daarin zijn voorzien en mevrouw B. werd langs deze weg behoorlijk geïnformeerd over haar rechten.

ESSENT voert het argument aan dat artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing is aangezien er een contract bestaat tussen ESSENT en mevrouw B.

COMMENTAAR VAN DE OMBUDSDIENST

De Ombudsdienst benadrukte dat mevrouw B. duidelijk had aangegeven dat ze de terugbetaling van deze kosten heeft aanvaard, maar dat ze niet wist dat ze een schadevergoeding kon aanvragen op grond van het decreet.

Bovendien voert het energiebedrijf ESSENT aan dat artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing is aangezien er een contract bestaat tussen mevrouw B. en ESSENT.

Het is zo dat de contractuele aansprakelijkheid fundamenteel verschilt van de buitencontractuele aansprakelijkheid. De eerste beoogt de sanctionering van de niet-naleving van een contractuele verplichting, waardoor de in gebreke blijvende partij verplicht is om de schade van deze niet-naleving te vergoeden. De tweede beoogt de niet-naleving van algemene of bijzondere zorgvuldigheidsnormen die door iedereen moeten worden nageleefd.

Het is dus mogelijk dat een partij bij een contract liever kiest voor de buitencontractuele schadevergoeding dan voor de contractuele aansprakelijkheid om een zo gunstig mogelijke vergoeding van al haar schadeposten te verkrijgen.

De Ombudsdienst bleef bijgevolg bij het standpunt dat werd geformuleerd in de aanbeveling en informeerde mevrouw B. over het feit dat ze de zaak nog altijd kan voorleggen aan de rechtbank.